

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise se dopustila jak nesprávného právního posouzení, tak nesprávného posouzení skutkového stavu, když zvýšila pokutu uloženou žalobkyním o 50 % pro odstrašení. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise posoudila takové odstrašovací účinky nesprávně a v rozporu s článkem 23 nařízení Rady 1/2003, svými pokyny k pokutám z roku 1998 a také obecnými zásadami pokutování, trestání a proporcionality, jestliže žalobkyně se teprve staly většími než ostatní společnosti spojené s dotčeným porušením akvizicemi na úplném konci nebo dokonce po porušení. Ve stejné souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila tím, že vzala do úvahy pouze obrat místo celkových okolností žalobkyň.

Na závěr žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když vzala v úvahu pro účely pokutování nejen „zisk ze zpracování“ výrobců za zpracování měděného kovu na instalační trubky, ale také základní obrat v měděném kovu, který nebyl součástí žádné protiprávní spolupráce. Podle žalobkyň toto pochybení mělo za následek neúměrně vysokou pokutu.

(¹) Nařízení rady (ES) 1/2003 ze dne 16. prosince 2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. ledna 2005 Halcor Metal Works S.A. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Halcor Metal Works S.A., se sídlem v Aténách (Recko), zastoupenou I. S. Forresterem, barristerem, A. P. Schulzem a A. Komninosem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil čl. 1 písm. f) a čl. 2 písm. d) rozhodnutí v rozsahu, v němž je Halcor uložena pokuta;

- podpůrně, uložil takovou nižší pokutu, již může Soud při výkonu své neomezené soudní pravomoci podle článku 229 ES považovat za přiměřenou;

- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje pokutu, kterou jí uložila Komise rozhodnutím ze dne 3. září 2004 v řízení k uplatnění čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES ve věci Comp/E-1/38-069 týkajícím se tří samostatných porušení v odvětví měděných instalačních trubek.

Na podporu své žaloby žalobkyně zaprvé uplatňuje, že její jednání nevyvolalo potřebu uložit pokutu. Podle žalobkyně její jednání nezahrnovalo chování, jenž by mělo být pokutováno dle článku 81 Smlouvy o ES, jelikož byla vystavena tlaku ze strany ostatních příjemců rozhodnutí, a její účast na kartelu, jako vývozně a růstově orientovaného podniku, byla zdrženlivá a pasivní.

Žalobkyně rovněž uplatňuje, že základ její pokuty byl stanoven zjevně nesprávně a porušuje zásadu rovného zacházení. Žalobkyně uvádí, že i přesto že rozhodnutí viní ostatní příjemce z účasti na třech samostatných porušeních, a žalobkyně je obviněna pouze z jednoho, byla základní částka pokuty vypočtena stejným způsobem pro všechny příjemce. Žalobkyně rovněž tvrdí, že neposílila dohodu a že zeměpisný rozsah porušení v rozhodnutí nesprávně zahrnoval Řecko.

Žalobkyně dále uplatňuje, že zvýšení z důvodu trvání porušení představuje zjevně nesprávné posouzení a právní omyl.

Nakonec žalobkyně tvrdí, že pokuta jí uložená byla nepřiměřená v porovnání s pokutami uloženými ostatním příjemcům rozhodnutí a s ohledem na konkrétní okolnosti žalobkyně. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje na její dobrovolné ukončení účasti v jednáních v roce 1999, dva roky před tím, než Komise byla seznámena s údaji o kartelu, na krátké trvání účasti v jednáních, na svou pasivní účast a na skutečnost, že Komisi předložila kompletní dokumentaci, na jejímž základě bylo založeno oznámení o námitkách a rozhodnutí.